

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Körödi-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtti
9-11 óra között,
Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den kötetmény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
- Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

9. szám.

Brassó, Szombat, január 22-én.

III. évfolyam 1887.

Lapunk azon tisztelt olvasóit, kik elő-
fizetési díjukkal még hátrálékban vannak,
kérjük tisztelettel, szíveskedjenek azt mielőbb
beküldeni.

Szokatlan jelenség.

Brassó város szerdai közgyűlése szokat-
lan jelenségnek volt színhelye. Megszoktuk
már, hogy akármilyen történjék városi hatósá-
gunknál, a képviselő „Angenommen“-ja egy-
szerűen és röviden elintézi az egészet. Annál
meglepőbb volt a szerdai gyűlés, mely az
1885. évi városi pénztári számadással foglal-
kozott. — E számadásoknak a városi szabály-
rendelet értelmében már 1886. április elején
kellett volna a képviselő elé kerülni. E he-
lyett csaknem egész tíz hónappal később ke-
rült elő és pedig éppen akkor, midőn ennek és
a költségvetésnek tárgyalása között éppen csak
24 órai időköz van.

Ez oly mulasztás, melyet eléggé megróni
nem lehet.

Schnell Károly ügyvéd meg is róvta ezt
érdem szerint. A mit mondott, csakugyan a
város összlakosságának véleménye és ez egy-
szer Schnell ur valóban nemzetiség-különbség
nélkül képviselte városunk lakosságát.

Schnell Károly ur, mint a szász-német
néppárt volt elnöke, ma is a tulzó szászok
egyik első rangú vezére. Annál nagyobb
sulyt fektetünk felszólalására s éles bírálatára,
melyet a városi tanács felett mondott. Ket-
tős értékkel bír, hogy éppen ő volt az, ki ed-
digi magatartása ellenére, nyíltan és kendő-
zetlenül kimondotta, hogy a tanács ezen eljá-
rása megérdemli a komoly rosszalást s ő egy
cseppet sem csodálkozik, ha a város közön-
sége elégtelen, sőt nagyon természetesnek ta-
lálja azt. Kimondotta, hogy a tisztikar
vagy nem tud kötelességének meg-
felelni, vagy nem akar. Mindkét eset-
ben szakavatottabb erővel kell he-
lyettesíteni azokat. „Ekklatante Verzö-
gerung und Verschleppung“-nak nevezte a ta-
nács eljárását s ezzel csak megerősítette azt,
mit mi már két évvel ezelőtt mondottunk, a
miért nyíltan ráfogással vádoltak minket.

Ámde mi fényes elégtételt nyertünk most
Schnell Károly ur fellépése által, ki megér-
demli, hogy ezen egy tényeért is elismerésin-
ket fejezzük ki neki. Ha a képviselő ellen-

zéki hajlamu elemei emelnek vala szót, vajmi
kevés fontosságot tulajdonítottunk volna neki.
De a mikor éppen a többség második vezére
gyakorolja ezen éles kritikát; mikor ez jelenti
ki, hogy az állapotok nálunk tartha-
tatlannokká kezdenek válni; hogy vagy
van törvény s respektáltatik az, vagy pedig
erélyesebb eszközökhöz kell nyulni: akkor
komoly bajnak kell lenni s az elégtelenség
poharának csordultig telve lenni.

És valóban nem csoda, ha ily eljárás
mellett a bárány is farkassá válik. Hiszen a
tanács csak játszik a képviselővel. Csak bá-
boknak tekint a városatyákat, kikkel neki
ugy lehet bánni, a mint éppen ő akar.

A szerdai tárgyalás ismét megerősített
ebben s a polgármester ur nem találhatván
más igazolást, kénytelen volt a vita elmérge-
sedésének azzal elejét venni, hogy ígéretet tett
a jövőre nézve. Ez hatott is, a képviselő
megelégedett vele.

Ha csakugyan javulás fog beállani városi
kezelésünkben, valóban nagy része lesz abban
Schnell Károly ügyvédnek, a ki végre vala-
hára fejére ütött a szegnek. — Schnell beszé-
dét alább bő kivonatban adjuk. Itt azonban
a városi számadásokra kell még egy tekintet
vetnünk.

Az 1885. évi városi számadás az azon
évi költségvetésnek 59138 forinttal való túllépését
tünteti fel. — Honnan ered e túllépés? Nem
kutatjuk szükségese volt-e azok a kiadá-
sok, avagy nem. Ámde kutatjuk azt, hogy
rendesen készített költségvetésnél — rendkívüli
körülmények közbejöttével — hogyan szár-
mazhatnak ily túllépések? Ez bizonyítja leg-
inkább, hogy a városi költségvetés nélkülöz
minden biztos alapot. Mert a hol a kiadások
több egy negyedénél kevesebbre vannak elő-
írányozva, ott rendes költségvetésről szó sem
lehet. Csak a véletlen szerencse, hogy a jö-
vedelmek egyes tételei várakozáson fölül foly-
tak be s így tényleges hiány nincs. Azon-
ban a zárszámadás azért korántsem oly sima,
a minőnek az előterjesztés mutatja. Ott mint-
egy 40.000 forint megtakarítás mutatatik ki
oly tételeknél, melyek előirányozva voltak, de
nem vétettek igénybe. Hanem az előterjesz-
tés elhallgatja azt, hogy ezek oly tételek, me-
lyeket éppen a pénzhiány miatt nem lehetett
igénybe venni. Oly tételek, melyek kilátásba

vett munkálatokról szólnak, a melyeket a vá-
ros jobb időkre halasztott. Ez pedig nem
megtakarítás, és Schnell ur nagyon helyesen
követelte: mutassák ki ezeknek részletes ösz-
szegét, hogy így a tényleges megtakarítást
meg lehessen különböztetni. De hiába, mert
ez az elaboratumban nem volt felvéve. —
Valóban nevetséges, ezt megtakarításnak fel-
tüntetni.

A zárszámadás azonban még egy szomorú
adatot tárt fel. 1885-re a városi erdők jöve-
delmére 20.000 forint volt előirányozva. De
semmiféle folyt be, sőt a városi pénztár
kénytelen volt az erdészeti hi-
vatalnak kezelési költségekre még
20.000 frtot előlegezni.

Valóban megdöbbentő adat. Elfogadható
ok-e erre az, hogy állítólag 40.000 frtot értékben
meghaladó faanyag feküdt készen eladásra,
melyet nem lehetett eladni, midőn a városnak
szerződése volt, mely szerint szerződő fele 13
frtért volt kénytelen a fa ölét venni? Ámde
ezzel a szerződés felbontatott, a város nem tu-
dott tudadni fáján s végül ölenként 4 frttal
olcsóbban volt kénytelen eladni, mint az illető
szerződő fél lett volna kénytelen átvenni. —
Elismerjük, hogy a romániai vámháború is
fontos szerepet játszott e tekintetben. Mind-
azonáltal azt konstatálnunk kell, hogy erde-
inkkel olyan gazdálkodás történik,
mely talán példátlanul áll széles e
világon.

Vajjon meddig fog ez így folyni, — a
jó ég a megmondhatója!

Az 1885. évi zárszámadás, dacára a te-
temes tulkiadásoknak, végeredményében mégis
elég kedvező. De csak azért, mert mintegy
40.000 forintra előirányzott munkálatok nem
fogatosítottak. Mert ha ez tényleg foga-
natba vétetik, úgy 1885. december végén
nem lett volna 1630 frt pénzkészlet, hanem
vagy 35.000 frt oly hiány, melynek fedezés-
éről most kellene gondoskodnia a képviselő-
nek, — persze az adófizető polgárság zsebé-
nek terhére.

Vajjon ép ily reális-e az 1887. évi költ-
ségvetés is? Vajjon e mellett is annyi pót-
hitelt fog igénybe venni a városi tanács, mint
vett eddig? Ez természetesen még a jövő
titka. Azt azonban már ma is kimondhatjuk,
hogy az eddigi gazdálkodásnak gyorsan lehetne

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Carte blanche.

Elbeszélés: Harmath Lujzától.
(Folytatás.)

Mig az ifju így tűnődött, Zalár folyton mulat-
tatta Olgát vidám tréfáival; ő észre sem vette Ele-
mér távozását, a leánynak azonban nagyon feltűnt
az ifju szokottnál is nagyobb komolysága. Ugy meg-
nyomta szívét a vád, hogy ennek talán ő az oko-
zója s e gondolat sulya alatt mind nagyobb erejébe
került vidámnak maradni a Zalár társaságában. Ma
nem is tetszett oly mulattatónak az ifju beszédje,
mint eddig s bosszantotta, hogy Elemér miért volt
akaratlan tanuja megjelenésének.

Nemsokára Olga szülei is a verandára jöttek ki
s a társalgás általánossá vált. Az öregek előtt nem
volt éppen szívesen látott vendég Zalár, de a magyar
vendégszeretet nem türi a hidegséget; aztán annyira
imádták egyetlen leányukat, hogy annak minden tet-
tét, minden vágyát, vagy kedvtelését aláírták. Külön-
ben is szentül meg voltak győződve, hogy Elemér és
Olga szeretik egymást s így éppen semmi veszéllyel
nem jár leányukra nézve, ha a vidám gavallér híre-
ben álló Zalár mint mulattató leányuk közelében
időz.

Estefelé Elemér is visszatért sétájából s rend-

kívüli elfoglaltságát hozva okul holnap távozásáról
beszélt.

Mi remegtette meg az Olga szívét e hír halla-
tára s miért borult el kedélyvilága oly nagyon?

Elemér észrevelte a leány komolyságát s mintha
perczekig remény szállt volna szívébe... Eh, hiu
ábránd!... örültség!... káprázat!

Az idő haladt a maga rendes útján. Az em-
beri társadalom ép úgy lökte ki magából a selejtes és
elveszni engedte a jobb sorsra érdemes elemeket,
mint azelőtt. Országok, népek emelkedtek ki a sem-
miségből, vagy süllyedtek alá; — emberi nagyságok,
nagyra törő eszmék ragadták bámulatra a világot, vagy
egy fuvalomra semmivé törpültek. A végzet ép úgy
rombolt vagy épített, adott vagy vett, mint éppen an-
nakelőtte.

A félév alatt, mióta Elemér nem volt Marton-
falván, sok minden megváltozott a család körében.

Olga az ifju távollétét úgy magyarázta, hogy őt
kerüli, minek természetes oka lehet: hogy Elemér
nem szereti többé. Bizonyára valami édes kötelék
fűzi Budapesthez, hogy bár mint rokon nem keresi
fel házukat. Bosszankodott miatta és fájt e gondo-
lat, de mindkettőt sikerült szülei előtt eltitkolnia.

Ő ki szokva volt: az egész világ bevezetése-
hez, kinek csak nyilvánítania kellett vágyait, hogy

beteljesedjenek: egy ember által elhanyagolva, fogal-
ma szerint halálra sebezve érezte magát.

A Zalár agioja szállt feljebb, az Elemér lefelé.
Hisz csak nem fog ő utána járni, — ő, kinek a vi-
dék legelőkelőbb gavallérjai majdnem uszályhordóul
szegődnek!

Igy álltak az események, midőn egy szomorú
dolog más irányt adott ismerőseink életének.

Az öreg Martonfalvy egy meghülés következté-
ben ágyba került, s különben is gyenge egészséggel
bírván, betegsége csakhamar végzetessé vált, s midőn
a kastélyt most ismét fölkeressük, az orvosok már
lemodtak minden reményről.

A cselédség csendes, halk léptekkel végzi teen-
dőt s mindenik arcán a megilletődés világos nyomai
láthatók; a kastély elé mindegyre kocsi érkezik s
aggódó arcú emberek szállanak ki belőle, azt gya-
nítatva velünk, hogy e résztvevők a rokonság, vagy
jóbarátok osztályához tartoznak.

Bent, a redőnyökkel homályosított szobában az
öreg Martonfalvy a halállal vívódik, míg zokogó neje
köré a résztvevők kisded csoportja gyűl, vigasztaló,
bátorító szavakkal igyekezve enyhíteni fájdalmát. —
A haldokló ágyánál két férfi komoly, meghatott arc-
czal áll, mindegyre sokat kifejező pillantást váltva
egymással.
E két férfi a házi orvos, a család jó barátja és

véget vetni, csak Schnell Károly ur maradna meg azon uton, melyre most lépett. Ostorozza a bűnt nyíltan s legyen meggyőződve, csak így fog sikerülni végre-valahára rendet teremteni Brassóban is. — Ne tekintjük a város vagyonát szász vagyonnak: az mindnyájunk közös vagyona, közös érdekeink vannak hozzákötve s ne engedjünk egy talpalatnyit sem törvénybiztosította jogainkból; nézzünk bátran szemébe a kezelő tisztikarnak, ellenőrizzük munkáját, mellőzzük anyagi érdekeinkben a klikk-szemponthoz s hamar kézzelfogható javulás fogna beállani.

Legyen meggyőződve Schnell ur, hogy ezen a téren mindannyian, mint egy test és egy lélek, nyújtjuk feléje kezeinket. Ez az a tér, melyen egy cél felé törünk mindannyian: rendezni a város háztartását s ezzel egyidejűleg védeni mindnyájunk anyagi érdekeit.

Belföld.

Brassó, jan. 22. Temesvárról írják, hogy ott mérsékelt ellenzéki pártgyűlés lesz január 30-án. A pártgyűlésre Apponyi Albert gróf több ellenzéki képviselő kíséretében leérkezik. — Vajjon nem volna-e még idő a választási mozgalmak megindítására?

Brassó, jan. 22. (Országgyűlés.) A képviselőház még mindig folytatja a költségvetési vitát. Ujabban Apponyi Albert, Becker János, Enyedi Lukács s Szalay Károly beszéltek ellene, Baross Gábor, Horváth Gyula és György Endre mellette, ez utóbbiak hatásosan vágva az ellenzék felé. Még 17 szónok van feljegyezve s ha ezek egy része el nem áll, akkor a vitának alig ha vége lesz a jövő hét vége előtt.

Külföld.

Brassó, jan. 22. A helyzet még semmivel sem tisztult. A bolgár küldöttség Rómában időzik, hol szívókra kötötték a válság gyors megoldását, nehogy e miatt európai háború keletkezhessek.

Angliában Göschén miniszter beszéde képezi a napirend tárgyát, a ki többek közt ezeket mondá: Épen mint a német kancellár, szintugy Angolország is a béke érdekében működik. Angolország soha sem gondolt arra, hogy egy fejedelmi ház, vagy egy személyiségért Európát bonyodalmakba sodorja. A kormány Sándor fejedelem újból való megválasztása érdekében soha sem lépett sorompóba. Az új fejedelem választására a berlini szerződés képezi a kormány politikájának alapját. A kormány olyast nem tesz, mely a hatalmaktól való különválást idézné elő, melyek tényleg a béke érdekében fáradoznak. Angolország semmikép sem viseltetik közönyvel a bolgár kérdést illetőleg, noha nem az ő feladata, hogy e kérdésben megragadja a kezdeményezést.

Battenberg Sándor hercegről új hírek keringenek. E szerint az angol királynő kinevezni szándékozik a herceget egyiptomi alkirályllyá.

Németországban folynak a választási izgatások s nagyon valószínű, hogy az ellenzék ismét győz.

Rákosi Elemér, ki a család meghívására érkezett a beteg ágyához.

Hideg verejték gyöngyözik le a haldokló arcán s üvegesedő szemei mintha valamit keresnének.

Elemér gyöngéden hajlott oda, lesve a haldokló ajkáról a netalán elrebbenő szót; az öreg, mintha eszmélne, feltartja hidegülő karját s leányára mutat.

Elemér Olgához sietett s néhány résztvevő szóval erősítve őt, atyjához vezette.

A haldokló néhány percig mereven bámult az ifjakra, kik önfelédten tartották egymás kezét, s aztán a legnagyobb erőfeszítéssel pár szó hagyta el ajkát:

— Sze... res... sé... tek egy... mást!

Visszahanyatlott, hogy a jövő perczben átadja lelkét a mennyei tulajdonosnak, ki ideiglenes kölcsönt ily kérlehetetlenül követeli vissza.

De nem időzöm sokáig e komor képnél, hisz élőknek nem lehet kedves a kegyetlen vég borzalmas perczeit így végig nézni. Röviden mondom el, hogy a temetés a Mártonfalvy névhez méltó fénynyel folyt le s e szomorú szertartásnál Zalár állandó lovagjaul szegődött Olgának.

E látszólag kevés fontossággal bíró körülmény Elemérnél rendkívüli mély levertséget okozott. Ugy hitte, hogy ez a válasz Olgától atyja végszavaira s világos visszautasítás, hidegséget, megvetést foglal magában. Ugy hitte, hogy Olgának kötelessége lett volna ő neki nyújtani karját, hogy a néhány hó óta

Városi ügyek.

Brassó város rendkívüli közgyűlése

— január 19-én.

A gyűlést mintegy fél négy órakor Jakobi Károly tanácsos megnyitván, jelenti, hogy a polgármester később fog megérkezni, akadályozva lévén most a megjelenésben.

Miután több tanácsi előterjesztést tesz, áttér a napirend első pontjára, melynél Conrad városi könyvelő előterjeszti terjedelmes jelentését a városi pénztár 1885. évi számadásairól, melyekre nézve a tanács azt indítványozza, hogy az azokból kitűnő tullépések vétessenek egyrészt tudomásul, másrészt pedig adások meg erre nézve utólag az indemnity. Az állandó választmány pártolja a tanács indítványát azon hozzáadással, hogy a tanács utasítandó volna, jövőben a törvényes határidőket pontosan betartani.

A részletes jelentésben következő költségvetési tullépések fordulnak elő: az építési hivatal személyzeténél 221 frt 53 kr; a személyzet ruházásánál 1197 frt; díjazások, jutalmazások, kisegítések s drágasági pótlékok 564 frt; adóösszeírás 46 frt 50 kr; községi pótdíjak 7611 frt; városi fekvőségek fenntartása 1036 frt; sétaterek s parkok fenntartása 236 frt; utak jókarban tartása 4037 frt; vízvezeték s kuttak jókarban tartása 184 frt; világítás 2 frt 82 kr; erdőkezelés 320 frt; Zajzon fürdő 2 frt 37 kr; katonaszállásolás 7249 frt; különféle előre nem látott kiadások 6381 frt; törzsvagyonszerzés 304 frt; fogyasztási adó s kövezetvám kezelése 4012 frt; előlegek 15509 frt (melyek visszatérítendő); városfelmérés 165 frt; uszoda javítása 362 frt; zenepavillon építése a sétateren 291 frt; ó-brassói kutjavítás 12 frt; tőkésítés eladott vagyonból 8823 frt; a Nagy-utca előtti tér szabályozása 491 frt, úgy hogy az összes tullépések összege 59138 frt.

Ezen összegből annak idején 18954 frt póthitelekben már megszavaztatott, míg 25413 frt a bevételi többlettel kiegyenlítették s így az 1885. év végén szemben 413209 frt bevétellel 411565 frt kiadást téve, a számadások 1630 frt pénzkészlettel zártak le.

Az első szónok, ki e tárgyhöz szolt, Schnell Károly ügyvéd volt, ki e tárgyan példás magatartást tanusított.

(Ekkor megérkezik Brennerberg Ferencz polgármester s elfoglalja az elnöki széket.)

Schnell Károly: Különös sulyt kíván fektetni az állandó választmány azon indítványára: utasítás a városi tanács, hogy jövőben a törvényesen megállapított terminust szigorúan tartsa be. A törvény intencziói nagyon szépek. Azt akarja, hogy a számadások tavasszal terjesztessenek a képviselő elé, ez által időt akarva engedni a képviselőnek az adatok tanulmányozására, hogy ősszel a költségvetésnél tisztában legyenek.

E számadásokat már 1886. tavasszal kellett volna a képviselő elé terjeszteni. Borzasztó mulasztással van itt dolgunk. Maga a városi szabályzat is megszabja, hogy a számadások a reá következő év áprilisában előterjesztendők és a képviselő mégis csak 9 hónappal később kapja azokat. Kérde tehát: mi az oka ezen mulasztásnak? Az előadó jelentéséből kitűnt, hogy a könyvelőnek 6 s fél hónapra volt szüksége, a míg a számadásokat átvizsgálta. Mi

volna ő neki nyújtani karját, hogy a néhány hó óta közéjük férközött hidegséget eloszlassa s ez által bátorítsa fel ama végszavak megvalósítására. Zalárt tekintette győztesnek s úgy hitte, hogy az ő számára a mielőbbi távozás az egyetlen enyhítő körülmény.

Világos tény, hogy a leány nem szereti, s míg önérzete fellázadt e meggyőződés ellen, gyors távozásra készte, azon elhatározással, hogy soha sem tér ide vissza többé.

Mihelyt feltűnés nélkül tehetette, utra kelt, emlékül vivén azt a sokat mondó szomorú tekintetet, melyet Olga a bucsuzáskor vetett reá. Annyi fájdalom, lemondás és mintha szemrehányás lett volna e szemekben leírva!

És az ifjú egész uton, majd otthonában munkája közt nem tudott menekülni bizonyos önvádtól, a mit azok az elborult szemek ébresztettek fel lelkében.

*

A Mártonfalvy-kastélyban a szomorú eset folytán kiáradt élet komorabban, mint eddig, de rendre visszatért szokott medrébe.

Olga, mint arca üde színéből, úgy sokat vesztett vidámságából is s néha órákig elült semmittevő merengésben. Zalár élénk modora, vidám tréfái — ki most még többet mulatott a kastélyban, mint azelőtt — nem bírták felvidítani, sőt voltak perczek, midőn az ifjú jelenléte bosszantólag hatott beteg kedélyére.

oka ennek? Vagy megtartatik a városi szabályrendelet, vagy pedig, ha akadály gördül az elé, tessék az illető közegnek azt előre jelenteni. Ez feltűnő huza-vona s halogatás. (Ekklatante Verschleppung und Verzögerung.) Ily eljárás illuzórisá teszi a törvényt.

Tagadhatatlan tény, hogy a község lakossága között igen nagy elégtelenség van a tanács s a képviselő ellen.

Ez csak azóta van, mióta a polgárság pótdíkkal sújtatik. Szólo nagyon természetesnek találja az elégtelenséget. Ámde az elégtelenséghez hozzájárul még a helyzet nem ismerése is, melyet ellensúlyozni épen a tanács és képviselő hivatása volna. Ily eljárás pedig nemcsak nem alkalmas arra, hanem nagyban fokozza az elégtelenséget. És méltán. Ezen okokból is követeli, hogy jövőre ily mulasztások elő ne fordulhassanak.

Szólo azután így folytatja: Nem akarok ma annyira menni, hogy a pénztár és könyvelőség tisztviselői ellen fegyelmi keresetet indítványozzak. Mert vagy nem akarnak e tisztviselők dolgozni, vagy nem tudnak.

Ha ez így megy, feltétlenül fegyelmi uthoz kerül, a miről különben meg vagyok győződve s akkor szorgalmasabb és szakértőbb tisztviselőkkel kell ezeket helyettesíteni. Ismételtén kérek a fennebbiekre nézve felvilágosítást. Különben hozzájárulok az áll. vál. javaslatához.

Konrad könyvelő a számadások késésének okául a pénztáros betegségét hozza fel, kit helyettesítenie kellett.

Különben is képtelen a könyvelőség jelen szervezete mellett azt az óriási anyagot feldolgozni, mely hozzájut. Ezt már több ízben hangsúlyozta is.

A mi pedig a fegyelmi keresetet illeti, ő annak elrendelését a maga érdekében kívánatosnak tartaná, legalább bő alkalma nyílne magát teljesen igazolni.

Brennerberg polgármester kiemeli, hogy az év elején és végén a pénztári tisztviselők úgy tudnak terhelve munkával, hogy képtelenek az anyagot feldolgozni. Ez azonban nem szolgálhat a tanácsnak mentségül, azt beismeri, s ép ezért igéri, hogy jövőre gondoskodni fog a számadásoknak a tanács által kellő időben leendő előterjesztéséről.

Schnell viszonzásában hibáztatja a könyvelőt, miért nem tett idejében jelentést arról, ha helyettesíteni kell a pénztárost, nem készülhetnek el a számadások. De különben a helyettesítés nyáron volt, holott a számadásokat még áprilisban kellett volna előterjeszteni.

Azt sem fogadja el igazolásul, hogy a pénztári tisztviselők tudnak terhelve munkával. Ő néhány napján megfordul a pénztárban is, de látja, hogy ott az urak mulatnak, szórakoznak, beszélgetnek a felelőssel olyasmiről, mi nem tartozik a hivatalhoz s általában ezek az urak nagyon közlékenyek. Tessék nekik dolgozni s ne mulatni. Általában a mi pénztárunkban olyan rendtelenség uralkodik, mint az utolsó faluban sem. Okmányok össze-vissza a földön hevernek stb. Megnyugszik ugyan a polgármester ígérétében, de azért konstatálni kívánta a tanács igazolásának tarthatatlanságát.

Lázár Gerő a tanács indítványában csak azt a hibát látja, hogy utólagos indemnityt kér. E helyett utólagos jóváhagyást kíván tenni, mert utólagosan nem lehet indemnityt adni. A képviselő magáévá tévén e nézetet, elfogadja a tanács javaslatát az állandó választmány hozzáadásával.

A tárgysorozat második pontját az 1885. évi zárszámadás részletes összehasonlítása képezte az ezen évi előiránnyal.

(Általános érdekénél fogva közölni fogjuk ezen összehasonlítást külön.)

Ezen tárgynál felette kinos jelenetek fordultak elő. Ugyanis a könyvelő a mérlegnél nagyon természetesen csak a száraz számokat terjesztette elő, s így az erdőgazdászati tételénél felemlítette, hogy előirányozva volt 20.000 frt bevétel, a mi azonban nem folyt be, sőt kezelésre még 20.000 frt előleget kellett adni az erdészeti hivatalnak.

A könyvelő eljárása oly korrekt volt, hogy csak előre megállapított támadási terv mellett lehetett őt megtámadni, a mi tényleg meg is történt.

Ugyanis a polgármester e tételnél szükségesnek tartván mégis felvilágosítást adni, mindenekelőtt Zaminer főerdész (érdekelt fél) támadta meg a könyvelőt, miért nem adja elő ezen adatok indoklását is, mire Schnell közbeiktott: Irreführung! — Majd Schnell még hevesebben támadta meg a teljesen ártatlan könyvelőt, reá fogván, hogy reá azon benyomást teszi az előterjesztés, mintha itt szándékos tévutrat vezetése esete forogna fenn.

Hibába védekezett a szegény könyvelő, ki melles-

leg, a tanács egyik legszorgalmasabb tisztviselője, — nem használt. Az izgatottság nőttön-nőtt, a könyvelő a méltatlan s czélzatosv ad behatása alatt csaknem könyekig meg volt indulva, míg végre dr. Fabriczius s a polgármester keltek erőlesen védelmére.

A kinos jelenet után folytatták az előterjesztést, mely szerint a tanács ajánlja az előterjesztés tudomásul vételét, mihez az áll. vál. is hozzájárult.

Schnell csatlakozik az indítványhoz s csak felvilágosítást kér az iránt, honnan származik az, hogy a bérletösszegek, melyeknek még 1885-ben kellett volna befolyjni, még 1886. végén is 4000 frt hátralékot mutatnak fel? vajjon vezettetik-e rendes könyv a város követeléseiről s a pénztár adhat-e bármikor rövid uton teljes felvilágosítást arra nézve, kitől minek s mikor kell befolyjni, mi s mikor folyt be? vajjon a hátralékok bepereltettek-e; történik-e a hátralékok tekintetében rendes ellenőrzés? Azért kell ezt kérdeznie, mert meggyőződése szerint a városi pénztárnál oly rendetlenségek vannak, mint sehol a világon.

A polgármester kijelenti, hogy a pénztár a kívánt felvilágosításokat bármikor pontosan megadhatja s e tekintetben a kezelés teljesen rendes. — Ehhez csatlakozik Reich Ágost városi ügyész is, kijelentve, hogy a hátralékok mind be vannak perelve s csak a kir. táblán mulik a végelintézés, mely soha egyetlen fellebbezést sem intéz egy éven belül.

A vita befejeztetvén, a képviselő a tanács javaslatát elfogadja. Ezzel a szerdai ülés háromnegyed 7 órakor befejeztetett.

(Vége következik.)

Az erdélyi szászok.

(Folytatás.)

Egy más híres német író, Hellwald Frigyes így nyilatkozik:

„Az erdélyi szászok nemcsak nem szaporodtak, hanem ellenkezőleg: folyton fogynak, ezt nemcsak a rendszeresen üzött magyarosítás, (!) hanem saját intézményeik is okozzák.

Azok az emberek, a kik ősrégi, középkori szellemtől áthatott kiváltságokat élveznek, ugyszólva saját zsirjukban fulnak meg s meg nem akasztható rothadási folyamatnak vannak alávetve. Szerencsétlenségük a nagy földterület volt, erejük s a kiváltságokban elernyed szellemük nem volt elégséges arra, hogy a földet is megmiveljék, a mesterséget is üzzék. Nem családjaik szaporaságával iparkodtak magukon segíteni, boldogulásukat nem az ernyedetlen szerény munkában keresték, hanem patricziusi polczra emelkedve, a birtoktalan románokhoz folyamodtak, hogy béresi és pásztordíjért s a közös legelőben való részesülésért nekik szolgáljanak.

Hellwaldnak sok tekintetben igaza van; csak abban nincs igaza, hogy a szászokat a rendszeres magyarosítás fogyasztotta. Igaz, néhány város, melyet a szászok alapítottak, idő folytán megmagyarosodott, de azok eredetileg sem voltak tisztán német helységek; a Királyföldön csak az oláhság terjeszkedett a szászok rovására.*)

Hadi vitézség által soha sem tűntek ki az erdélyi szászok, az oltalmukra bizott végvárakra magyar és oláh zsoldosokat helyeztek; javadalmaikat és kiváltságaikat okos számítgatás, körültekintés, pénzáldozatok s a körülmények ügyes felhasználása által szerezték.

Ők, ugyszólván, mindig az államhatalom elkényeztetett gyermekei voltak s mégis akárhányszor az alkotmányos szabadság elleneivel szövetkeztek. Gyengeségeiket és hanyatlásukat ösztönszerűleg érzik, de oltalmat és gyámolítást nem ott keresnek, a hol keresniök kellene és lehetne; a saját élehetlenségük következtében támadt hézagokat új telepítvényesekkel remélik kitölthetni, pedig a jövevényeket, kiket a múlt században (1733 óta) az osztrák kormány Baden-Durlachból és Salzburchból köztük letelepített, korántsem fogadták szívesen, jöllehet azok az ő hitsorsosai voltak.

Szerencsétlenül jártak azok a svábok is, a kiket 1845-ben Roth Lajos lelkész Würtembergből akart köztük letelepíteni. Bajukon az a féle ünnepélyek sem fognak segíteni, minőt 1884. augusztus 17-én s a következő napokon beköltözésük emlékére Nagyszebenben tartottak; az ünnep alkalmával még azt sem vallották meg nyíltan, hogy tulajdonképen mit ünnepelnek, vajjon a magyar államhoz való ragaszkodásukat, vagy pedig a német nemzethez való tartozásukat-e?

A szászok olyanok, mint a tormába esett fé-

reg, nem szaporodnak, nem terjeszkednek, mind volt székeiknek, mind a mostani megyéknek területén kisebbségben vannak, Nagyszeben kivételével az egyes városokban sincsenek többségben. Csak a magyaroktól idegenkednek s nem veszik észre, hogy az oláhság tengerében fulnak meg.

A múlt időkől nagy nemzeti vagyont mentettek meg, melynek jövedelmét papjaik fizetésére, egyházaik, iskoláik és egyéb közintézeteik fentartására fordíthatják.*)

A középiskoláikban működő tanárok és lelkészeik elég szép százaléka tudományosan művelt ember, többnyire külföldi egyetemen tanultak, csak az a baj, hogy rendszeren ők szítják a magyarok elleni gyűlöletet.

(Folytatása következik.)

Jelentés a „Brassói kereskedelmi és ipar-egyesület“ 1886. évi működéséről.

(Folytatás.)

Ugyanekkor mintegy négyszázötven külön-külön felhívást intéztünk egyes helybeli s vidékünkön lévő iparosainkhoz mintagyűtemények összeállítása tárgyában. A hol mintákat nem lehetett kapni díjtalanul, ott biztosíték mellett vettünk kölcsön az illetőktől, szétküldöttük azokat mindenfelé, a szélrőzsa minden irányába, úgy hogy a vámháboru kitörése óta egyleti irodánk mintegy ezer különféle mintát, ezenkívül több száz árjegyzéket s nyomtatványt küldött szét.

Jól esik konstatálni, hogy mi, e szerény egylet volt az első, mely a hazai közönség figyelmét a veszélyeztetett erdélyrészi iparra felhívta. És ezt annál is inkább kell konstatálnunk, mert egyletünk akciója után lethargiajukból felébredt körök, sőt utóbb felállított intézmények is, úgy akarták feltüntetni működésünket, mint a mely beavatkozás kíván lenni az ő hatáskörükbe.

Hogy a vád alaptalan, csak a saját mulasztásaik palástolására szolgáló érv akar lenni, azt bizonyítani talán felesleges. A szükség perczében segítsen mindenki egyaránt, teljesítse kötelességét képessége szerint. — Nem illeti érte elismerés, mert csak kötelességét teljesítette, de még kevésbé szemrehányás. — Egyletünk csak kiváló szerencsét lát abban, hogy ő lehetett az első, ki a veszély pillanatában a gátra ugrott s serényen munkálkodott, nehogy az ár áttörje azt s a hullámok elnyeljék százados iparunkat. Működésének meg is volt a kívánt sikere.

A hazai közönség felfogva a veszély fenyegető voltát, sietett mentő jobbát nyújtani. A szétküldött minták után jöttek is megrendelések. — Nehéz volna ezeknek statisztikáját összeállítani, mert egyletünk csak az első összeköttetést létesítette a vevők s termelők közt, kik azóta közvetlenül érintkeznek. Összeköttetésbe hoztuk a helybeli posztógyárakat szabókkal s kereskedőkkel. Sok szabó és kereskedő megkeresésünk folytán személyesen jött el városunkba, nagyobb bevásárlásokat eszközölnö.

Minden esetre érdekes volna itt felsorolni azon városok jegyzékét, melyekben ez idő szerint általunk a brassói posztó- s általában a brassói ipar, meg lett honosítva. E névsor azonban nagyon hosszú volna — nem akarjuk azzal z t. közgyűlés figyelmét igénybe venni. Annyit azonban tájékozással megjegyezhetünk, hogy százakra megy e városok száma és alig van egy-egy nagyobb városa hazánknak, melylyel már összeköttetésben nem volnánk.

Posztósaink nyújthatnának e tekintetben kellő felvilágosítást, mert a hozzánk érkezett megrendelések még csak egy ötödét sem tehetik azoknak, melyek közvetlenül az illető gyárosokhoz érkeztek azon felhívások alapján, melyeket másodszor tettünk közzé az összes hazai lapokban, közölve a megbízható iparte-lepek jegyzékét.

Ezenkívül tervünk volt a törvényhatóságok ruhaszükségletét is Brassónak megszerezni. Posztómin-tákat küldöttünk szét valamennyi megyei és városi törvényhatósághoz.

Elismeréssel kell megemlékeznünk e törvényhatóságok legnagyobb részéről, mert csakugyan sikerült is azoktól már az idei ruhaszükséglet fedezésére nagyobb megrendeléseket kapnunk, melyek egy része már — a legnagyobb meglepődésre — el is szállított, míg más részén az illető iparte-lepek még most is dolgoznak. Az ezen uton kötött üzletek csak egyedül több ezer forintba ruagnak.

Hogy ezen általunk szerzett munkák nem holmi apróságok, hanem nagyobb üzletek, legjobban igazolja

*) A szász egyetem vagyona 1884. végén 2383708 frt 65 krt tett, mely alap évi jövedelme 138888 frt 31 krt volt. Az 1885-re előirányzott kiadás 137444 frt 86 krt s ebből 89060 frt közoktatási czélokra esik. Azonfelül az erdélyi evang. superintendencia az állami m. kir. pénztárból 16000 frt évi segélyt kap, míg a négy magyarországi superintendencia együttvéve csak 20000 frtot kap.

azon körülmény, hogy a posztósok egy része tőlünk annyi megrendelést kapott, hogy 1887. márczius végéig újabb munkát — ezen időn belül leendő elkészítésre — nem is vállalhatnak.

Azért azonban vannak olyanok is, kik munkát vállalhatnának s ezek nyerek az ezután beérkező rendeléseket, a mennyiben üzletük körébe vágnak. — Célunk egyenlő mértékben segíteni mindenkin. — A törvényhatóságok mind megígérték szükségleteiknek innen leendő fedezését, a mi, ha megtörténend, elég tekintélyes munka lesz a posztósok egy részének.

Azonban posztóiparunknak — s ezt itt nyíltan be kell vallanunk — még nagy fogyatkozásai vannak. Arban és minőségben teljesen versenyképes, az igaz. De nem az külső csinban, sőt egy-két gyárunk kivételével, a többi teljesen képtelen az egészen finom posztók készítésére.

A romániai piac évszázadok óta csak a közönséges durva textil-munkát igényelte, melynek előállításában a mi posztósaink olyannyira utolérhetetlenek s készítményük oly kedvelt, hogy a külföldi gyárosok is kezdik a brassói posztókat előállítani.

A hazai közönségnek azonban finomabb ízlése s a haladott korhoz arányított igényei vannak. A termelőnek pedig ehhez kell alkalmazkodni.

Posztóiparunk fájdalmasan nélkülöz egy posztószövő iskolát, mely az illetőket oktassa, vezesse, a divatcikkek előállításában segítse. E nélkül évtizedek mulva sem fognak haladhatni. Tekintettel arra, hogy a magas kormány N.-Szebenben és Segesvárt is állított ily iskolákat s azok hivatásuknak csakugyan meg is felelnek, választmányunk folyamodott kereskedelmi miniszter ur ő nagyméltóságához, kérve, hogy állítson fel a kincstár terhére Brasóban is — oly fel-tételek mellett, mint Szebenben s Segesvárt — egy posztószövő iskolát. Az ügy még nincs ugyan elintézve, de hisszük, hogy előterjesztésünknek meglesz a kívánt eredmény.

Táplálja reményünket azon tudat, hogy a magas kormány, a hol csak teheti, tőle telhetőleg nyújt segélyt iparunknak.

Van azonban posztóiparosaink legnagyobb részének még egy másik, ép oly nagy, de talán még nagyobb hiánya, a mely miatt finomabb posztókat azok egyáltalában nem készíthetnek. Ez pedig a fonók és posztónyírók hiánya. A posztósok közül alig négynek vannak rendes fonógépeik, a melyek segítségével úgy a durva, mint a legfinomabb fonalat is előállíthatják. A többien és ez tulnyomó részük, csak a régi szerkezetű különféle kézi s fonó gépekkel bírván, csakis a közönséges durva fonalat állíthatják elő, a minek következménye az, hogy ha csak közepszerű finomságú posztót is akarnak készíteni, a másokkal kell fonatniok a fonalat, miért kilogrammonként 75 krt kell fizetniök, ellenben tervezetünk szerinti közös fonodában egy kilogramm fonal legfeljebb csak 45—50 krba jöhetne. Ép így vannak a posztónyírókkal is.

(Folytatása következik.)

Helyi és vidéki hírek.

Városi ügyek. Lapunk közelebbi számaiban adni fogjuk Brassó város 1885. évi szárszámadásainak hiányait s többleteit részletesen, valamint a költségvetést is. Mindenesetre szélesebb körökben is érdeklődni fognak egyik leggazdagabb hazai város vagyoni viszonyai iránt.

Községi pótadó. Az 1887. évi költségvetés-előirányzat, melyet épen most tárgyal a városi képviselő-test, 20% községi pótadót hoz javaslatba. 2%-kal kevesebb, mint múlt évben.

Izgatott jelenet folyt le ismét csütörtökön délután a városi közgyűlésen. Schnell Károly ügyvéd ismét éles, de igazságos kritika alá vette a tanács ténykedéseit, konstatálta a rendetlenséget, az ideoda kapkodást, különösen kiemelve, hogy a polgárság a tanács s főorvos működéséről teljesen tájékozatlan. Erre azután Dr. Fabriczius főorvos emelt szót, fejtegetve érdemeit. A jelenet izgatott volt ugyan, de mégis mulatságos. Haladunk!

Gyűlés. A brassómegyei gazdasági egyesület Hubbes János elnökle alatt f. hó 21-én délután a városi tanácsházban ülést tartott, melyen tisztikar választás és alapszabályváltoztatás is volt. Az alapszabályok több pontja lényeges változtatáson ment keresztül. — Majd a tisztikar választása ejtetvén meg, közfelkiáltással megválasztattak: elnökké Hubbes János, alelnökké Schlandt Gottlieb és Schiel Gusztáv, titkárrá Morres Vilmos, pénztárossá Schusztler Károly. Választmányi tagokká: Lukhardt Oszkár, Taag Frigyes, Schunn Tamás, Irk Antal, Hintz Lajos, Stooft Tamás, Belissimus György, Schmidt százados, Hubbes Péter, Salmen György, Schmidt Frigyes, Deutsch József, Kiss Arpád és Berg János. Napoca.

*) Mind Marienburg, mind Benigni s a többi szász írók nagyon sok, eredetileg szász helységet tudnak felsorolni, melyeknek most oláh lakosai vannak.

Közgyűlés. Miután a „Brassói iparos ifjak ált. önképző és betegsegélyező egylete“ a folyó hó 16-ára kitűzött ez évi rendes közgyűlését az alapszabályok szerinti elegendő számú tagok hiányában nem tartotta meg, a közgyűlés elnapoltatott s annak megtartására új határnapul január hó 30-ika tűzetett ki, a mikorra is az egylet tagjai oly megjegyzéssel hívatnak meg s kéretnek a pontos megjelenésre, hogy a közgyűlés akkor, tekintet nélkül a megjelentek számára, meg fog tartatni. — Az elnökség.

Temetés. Eremias Demeter tekintélyes helybeli román kereskedő elhalálozván, temetése f. hó 21-én, d. u. 3 órakor saját házából, Színház-utca, ment végbe oly nagy részvét mellett, minő nálunk ritkán fordul elő. Hét éves betegség után érte a jótévő halál.

Járvány. A kanyaró ismét nagy mértékben kezdett fellépni Krizba s Földvár községekben a gyermekek között. Krizbán az állami s Földvárt az ág. ev. iskola I. s II. osztályait e miatt be kellett zárni. Egyáltalában megyénkben az egészségügy nem mondható kedvezőnek.

E. M. K. E. A kulturegylet f. hó 19-én látogatott rendkívüli ülést tartott, tárgyalva Szász Domokos ev. ref. püspök ismert nagyszabású javaslatát. Hosszabb vita után a gyűlés 19 szavazattal 12 ellenében elfogadta azt. A fiokok javaslatai februárban fognak tárgyalatni.

Kőhalmi hírek. Kőhalomban f. hó 15-én volt a szász iskola bálja. Ezen a mulatságon a magyarok közül szokatlan kevesen jelentek meg. — Folyó hó 16-án a kőhalmi erdőben egy kőhalmi lakós medvét lőtt. — Régi szász szokás szerint ez évben is megtartották a kőhalmi iparosok a cézénapot. Folyó hó 19-én este a város mindegyik vendéglőjében mulatság volt. A cigányzene s a magyar toast sem hiányzott. Szóval az iparosok kitűnően mulattak. — Egy hét óta a Koza patak keményen be van fagyva s min-

den nap hemzseg rajta a koresolyázó fiatalság. A tervezett koresolya-egylet azonban annyiba maradt.

Rablóvilág Szerbiában. Soldatovics hirhedt rablóvezér társaival megtámadta Gyokics Lázárt, a voljevoi kerület főnökét és súlyosan megsebesítette. Az ország egyéb vidékein is több politikai gyilkosság és rablás történt.

Örökség a pápának. Az elhunyt Ferrieri bibor-nok 300.000 lírát hagyott XIII. Leo pápának.

Sikkasztó igazgató. Tatarovszki, az odesszai állampénztár igazgatója, háromnegyed millió rubelt sikkasztott. Visnegradski, az új orosz pénzügyminiszter azonban felfedezte üzelmeit, mire az igazgató Cherson városába menekült, a hol felakasztotta magát. Az öngyilkos a chersoni kormányhoz címzett három levelet hagyott hátra.

Negyven ezer forintos lopás. Gariboldi főtörvényszéki bíró özvegyétől Laibachban, míg ő a vidéken mulatott, egy Diamori Abraham (bizonyára zsidó) nevű inas 40,000 frt értékű gyémántot, aranyat, ezüstöt és értékpapírt lopott el. Kereket oldott s eddig nem akadtak a nyomára.

Tüzilárma. Londonból jelentik táviratilag: Az „Irelie“ dramaturgiai társulat helyiségében 20-án tartott színházi előadás alatt egyszerre riasztó tűzkijátszók hangzottak föl. Erre oly rémület fogta el a jelenlévőket, hogy valamennyien a kijárat felé tödultak. A szorongásban tizenhatan, nagyobbára nők, agyonnyomattak.

Gadban effendiről, a portának immár visszahívott bolgár biztosáról nem igen hízog adatokat hoz nyilvánosságra a „Nesavissima“. A bolgár lap szerint Gadbant azért hívták vissza, mert kiderült róla, hogy mint beyruthi kormányzó sikkasztott. Egyébként e derék diplomata sophiai háziasszonyát is rászedte, mert adása maradt a házberrel. Elutazása után a háziasszony átkutatta a szobát s ott egy csomó szerel-

mes levelet és több „aiseltes“ papirosort talált. (Gadban effendi ugyanis papirosból készült orrt viselt.) A megcsalt háziasszony közjegyzőileg összeírta az effendi „hagyatékát“ s diplomatai uton a nagyvezérnél panaszt emelt Gadban ellen; „mellékletül“ csatolta a házberszerződést, az említett szerelmes leveleket és három nagy vörös orrt — papirosból.

Piaczi árak

Brassóban, 1887. január hó 14-én.

— Zikéli Henrik jelentése. —

Hectoliter	Buza	legszebb	5.80
		közepes	5.50
	Rozs	vegyes	5.—
		legszebb	3.20
	Árpa	közepes	2.90
		legszebb	3.—
	Zab	közepes	2.50
		legszebb	1.80
	Törökbuza, új	közepes	1.65
		legszebb	3.—, régi 4.—
Kilogr.	Kása	—	3.40
		—	5.60
	Borsó	—	10.—
		—	4.50
	Fuszulyka	—	11.—
		—	—95
	Burgonya	—	—28
		—	—36
	Marhahús	—	—18
		—	—30

Brassai piaczi árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. január hó 22-én.

Román papirpénz à 20 frankos	8.44 vétel	8.45 eladás
ezüstpénz à 20	8.40	8.42
Napoleon'or (aranypénz)	9.97	9.99
Török lira	11.30	11.32
Arany	5.90	5.92
Orosz papírrubel	117.—	118.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi Lőzsef.

HIRDETMEÉNYEK.

Szám 409.—1887. alisp.

Hirdetmény.

Brassómege közgazgatási bizottsága az 1886. december hó 13-án kelt 853/87. számú rendeletével a Brassó vármegye törvényhatósági utaira az 1887. évben szükséges 5690 kavicsalom szállítását 15170 frt összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített szállítás foganatosításának biztosítása céljából 1887. évi január 29-ik napjának d. e. 10 órájára a Brassó vármegye m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik. Ajánlatok az egyes utmesteri szakaszokra is tehetők.

A versenyezni óhajtok felhívatnak, hogy a fentebbi szállítás végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe vétetni nem fognak.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Brassó, 1887. január 14-én.

Roll Gyula,

kir. tanácsos alispán.

Sz. 9746.—1886. tlkkvi.

(53) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kovacs Imre végrehajtatónak Campian Tivadar végrehajtást szenvedő elleni 105 frt 9 kr tökékövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Brassó határán fekvő a brassói 3655. sz. tljkönyv A+4 4729. hr. sz. a. fekvőre az árverést 450 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentti ingatlan az 1887. február 3-ik napján délelőtt 9 órakor ezen kir. törvényszék tlkkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az

ingatlanok becsárának 10%-át vagyis összesen 45 frtot osztr. ért. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1886. december 23.

A kir. törvényszék, mint tlkkvi hatóság.

Deézsi, elnök.

Jakab Alajos, jegyző.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hírlapokban feldiosért gyógyszerék közül melyiket használja betegsége ellen, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetének Lőpésbe s kérje a „Betegbarát“ című röpiratot. E könyvecskében nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem

betegségekről szóló jelentések is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziszer is elegendő arra, hogy meg a látszólag gyógyíthatatlan betegség is szerencsésen elháríthatassék. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésére áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez okból egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát“ megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecske segélyével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelőnek költségébe nem kerül.

Sz. 5564/1886. szolg.

3—3 (45)

Pályázati hirdetmény.

Nagy-Küküllő megyei Lemnek községben a szülésznői állomás megüresedvén, ezennel azon hely betöltésére pályázat nyitattik.

Pályázni kívánók felhívatnak képesítési okmány és szabályszerű erkölcsi bizonyítvánnyal felszerelt pályázati folyamodásukat folyó január hó 31-éig Lemnek község előjáróságához, (hol posta-állomás is van) beterjeszteni.

A szülésznő javadalmazása 1. a községi pénztárából 25 frt., 2. minden szü-

lési esetről egy régi véka tiszta buza. 3. A község jövedelmekből a többi polgárokkal egyenlő részesülés, díjtalanul és községi terhek alól mentesség. Szülésznőtől megkivántatik, hogy a német és román nyelvben jártas legyen.

Kőhalom, 1887. január 13-án.

A járási főszolgabíró.

71—1887. sz.

(42) 3—3

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. vesztégintézeteknél egy háromszáz (300) frt évi fizetéssel és szabad lakással javadalmazott II. osztályu

m. kir. vesztégóri állomás lévén betöltendő, a pályázni kívánók felhívatnak, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket f. évi február hó 15-éig a m. kir. vesztégintézetek felügyelőségéhez Brassón nyujtsák be. A kitűzött határidőn tul érkezett kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Megjegyeztetik, hogy ezen állásra az igazolvánnyal bíró altisztek az 1873. évi II. t. cz. értelmében első sorban bírnak igényvel.

Brassó, 1887. január 16-án.

A m. kir. vesztégintézetek felügyelősége.

Minden versenyt tulnyomó olcsó árak és szilárd kiszolgálát.

Figyelemre méltó

Tutsek E. temetkezési intézete Brassóban

a Nagy-utca és Tehén-piac szögletén 481. szám alatt.

Alólirt temetkezési intézet ajánlja a nagyérdemű közönségnek előforduló halálesetek alkalmára jól berendezett raktárárt, hol minden e szakmába vágó a temetkezéshez megkivántató cikkek dús választékban és feltűnő olcsó árakban találhatók.

Intézetemben bármikor szolgálhatok a legizlésteljesebben összeállított „Luxus“ illetve finom halotti kiállításokkal is, melyeket nagyon illő árban számítok.

Továbbá átvállal intézetem mindennemű és rangu teljes kiállításokat. Kapu- és szobadiszítések osztály szerint, olyformán, hogy az illető gyászoló családnak semmi utánjárásra nem lesz szüksége, melyeket gyorsan, pontosan, izlésteljesen összeállítok, és jutányos árban elvégez.

Raktáramon dús választékban találhatók külföldi készítésű galvanirozott pléh koszoruk porcellán virágokkal díszítve, ugyszintén nagy kiválasztás a legelső bécsi gyártmányu művirág-sirkoszorúkból.

Koszoru-szalagok minden színben, a legolcsóbbtól a legfinomabb fajtáig.

Az intézet saját halotti diszkocsija

a szükségelt halottvivőkkel együtt a nagyérdemű közönség becses rendelkezésére áll minden időben.

Bizományi gyári raktár a bécsi orsz. szab. hermetkészítésű légmentes érczkoporsókból minden nagyságban sima és díszes kiállításban.

Nagy raktár saját gyártmányu fakoporsókból minden fajta és nagyságban a legválasztékosabb kiállításokban és olcsó árakban.

Végül pedig utánjárás megkimélés és kényelem tekintetéből, van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy a brassói halotti társaságban beállt tagoknak a halálesettel esedékessé vált részvényük „könyvecskéjük“ intézetemnél készpénz gyanánt fogadtatik el a teljes értékben.

Előforduló haláleseteknél bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses pártfogását kérni, és maradok kiváló tisztelettel

TUTSEK E.,

temetkezési intézet-tulajdonos.

(52) 24—24

Vidéki megrendelések azonnal eszközöltetnek.